

JANUARI 2022

BESTE LEZERS,

Voor u ligt de kapelpost van januari 2022, met de heuglijke mededeling dat we weer gaan vieren, te beginnen op zondag 23 januari. De inhoud van deze kapelpost is anders dan u gewend bent. In deze kapelpost een paar belangrijke mededelingen uit het bestuur. Omdat er over doorgang van vieringen pas op het laatste moment, vlak voor het verschijnen van deze kapelpost enige duidelijkheid kon komen, heeft de redactie deze keer gezocht naar een meer bezinnende inhoud: een stuk over de zin van het leven, en een paar mooie teksten van de Dominicanen Schilde Bergen, die vaak heel inspirerend kunnen zijn. Daarnaast ook nog een paar gedichten, en op deze plaats willen wij u ook graag wijzen op de website van Mistral, waar prachtige teksten van leden van Mistral geplaatst zijn.

De redactie, Mechteld Mickers en Johan v.d. Leest

Mededelingen van het bestuur:

- Op 11 januari is er weer een persconferentie, en wij hebben in het bestuur besloten dat als de beperkingen die vanaf 14 januari 2022 gaan gelden het ons toestaan om te gaan vieren, we dan ook vanaf 23 januari weer gaan vieren op de zondagochtend. Er geldt dan een maximum van 50 bezoekers (maar uit ervaringen van de afgelopen periodes na lockdowns is gebleken dat dat aantal voldoende is om niet vooraf aan te hoeven melden). Mocht het nodig zijn om de herstart toch nog uit te stellen, dan laten wij dat via de ons bekende mailadressen en via de website weten. Houd uw mailbox en de website dus in de gaten.....!
- Al een aantal jaren op rij zijn wij gewend om in januari voor een nieuwjaarsbijeenkomst als kapelgemeenschap bij elkaar te komen. Gezien de omstandigheden kan dat dit jaar in januari niet doorgaan. We laten u weten als er een nieuwe datum mogelijk is.
- Wij zijn op zoek naar een notulist voor het bestuur om van de bestuurs-bijeenkomsten een verslag te maken. We vergaderen ongeveer 10 keer per jaar, meestal op de maandagavond van 19.30 tot 21.00 uur. Belangstellenden kunnen zich aanmelden bij de voorzitter via vdleest@hotmail.com. Mocht je meer informatie willen, dan kun je met diezelfde voorzitter contact opnemen (06-39109191)

Namens het bestuur, Johan v.d. Leest, voorzitter.

VIERINGEN in januari 2022:

			voorgangers
Zondag	23 januari	10.00 uur	Erick Mickers
Zondag	30 januari	10.00 uur	Niels van Dalsum, Dori Delemarre en Mechteld Mickers
Zondag	6 februari	10.00 uur	Mieke Dik, Guus Schlatmann

ZONDAG 23 JANUARI

Van deze viering is nog geen informatie bekend.

U bent wel van harte welkom op deze eerste viering in dit jaar.

ZONDAG 30 JANUARI

Verdraagzaamheid, deze zondag gaan we het daar over hebben.

Wat is verdraagzaamheid?

In het evangelie van deze zondag zien we de onverdraagzaamheid bij de mensen in de tempel, die Jezus enerzijds bewonderen, maar zijn oprechtheid en confronterende uitspraken niet verdragen. Ze willen Hem er zelfs voor van de rotsen gooien.

En wij, hoe gaan wij daar mee om? Zijn wij verdraagzaam naar anderen en naar onszelf als de woorden van de ander ons niet aanstaan?

We hebben ons laten inspireren door te zoeken naar mooie teksten en bijpassende muziek om zo een viering te maken van meditatieve aard.

Graag willen wij u uitnodigen om samen met ons te bidden, lezen, zingen en luisteren en zo stil te worden in onszelf en eens stil te staan bij verdraagzaamheid.

ZONDAG 6 FEBRUARI

In deze viering luisteren we naar twee verhalen. Een verhaal over Jesaja en een over Petrus. Zowel Jesaja als Petrus krijgen een buitengewone ervaring. Misschien wel een 'Goddelijke ervaring'.

Ze ervaren allebei een intense kracht die hen met vertrouwen vervult. Angst en twijfel verdwijnen. Ze krijgen de moed en de durf om weer ergens voor te gaan. Ze komen in beweging.

Zijn wij ons bewust van die goddelijke vonk die wij allemaal in ons dragen?

En hebben we de moed en durf om die goddelijke vonk, om die eigen kracht naar boven te halen en te laten stralen?

Hierover gaan we nadenken en bidden en zingen in deze viering.

DRIEKONINGEN

Van de Dominicanen uit Schilde Bergen uit een viering voor Driekoningen

Onze goede voornemens en onze oprecht gemeente beloftes liggen waarschijnlijk nog vers in ons geheugen.

Maar de ervaring heeft ons geleerd dat ze helaas vaak van korte duur zijn.

Het heil daarentegen dat ons in het Jezuskind wordt aangeboden, is blijvend en voor allen.

Dat mogen de drie wijzen ervaren die vandaag ten tonele verschijnen.

Wie het feest van Driekoningen slechts ziet als een laat aanhangsel van Kerstmis gaat voorbij aan de werkelijke betekenis ervan.

Het is het feest waarop de kerk de vensters openzet zodat een frisse wind kan binnenwaaien,

zodat we verre vreemde stemmen kunnen horen die roepen: "Waar is de pasgeboren koning?"

Misschien vinden we die stemmen-van-verre storend,
misschien fronsen we de wenkbrauwen en maken ze ons onwennig en wrevelig.
Als dat zo is,
Goddank
want dan zijn wij op de goede weg.

BEZINNING

Als 't nieuwjaar is

– 't is schoon om zien –
schijnt elke mens een maatje groter,
de gebaren wat ruimer,
de glimlach veel breder.
Als 't nieuwjaar is
– 't is schoon om horen –
wordt elke mens een beetje kleiner
met meer en betere voornemens in de mond
en wat uitgesproken spijt.
Als 't nieuwjaar is
– 't is goed om voelen –
wordt elke mens een beetje week van
binnen,
zou hij ieder willen kussen en omhelzen
en ieder mens het beste wensen.

*Manu
Verhulst*

Voor elke tocht is er een ster,

een woord, een teken,
een weg, een uitweg,
een terugweg als het moet.
Voor elke tocht is er een ster,
een vriend, een hand,
een huis, een thuis,
een boek, een beeld,
een lied misschien.
Voor elke tocht is er een ster,
voor ieder mens,
voor oud en jong
die wijs wil heten,
voor iedereen die zoekt
naar redding en naar recht.
Voor elke tocht is er een ster,
die wijzen brengen zal
waar 't wonder van het leven
in eenvoud wordt getoond,
waar Gods liefdevol geven
in kinderogen woont.
Voor elke tocht is er een ster.
Zoek niet te ver!...
Frans Weerts

GEBED

Geef me de wijsheid om de juiste ster te volgen, God,
en met heel mijn persoon te kiezen voor het Kind Jezus.
Laat mij Hem ontmoeten in al wie klein en kwetsbaar is.
Ik weet dat ik daarmee niet de gemakkelijkste weg kies,
maar ik geloof dat ik alleen op die manier
echt gelukkig kan worden.
Wil mij helpen
die keuze waar te maken,
elke dag opnieuw. Amen.
Erwin Roosen

DE ZIN VAN HET LEVEN

Schrijven en denken over de zin van het leven in het algemeen is niet te doen. Hierover nadenkend kom ik tot het besef dat ik hier alleen over kan schrijven vanuit mijn eigen ervaring en perspectief, een persoonlijk verhaal dus. We leven in een bijzondere tijd, waarin een pandemie voor een groot deel ons leven bepaalt. We worden meer op onszelf teruggeworpen, misschien als alleenstaande zoals ik, wel meer dan mensen, die met een of meer mensen samenwonen. Ondanks de beperkingen kom ik de tijd goed door en in het begin verbaasde ik me daarover, maar ik leef in een rustiger tempo. Meer tijd ook om te reflecteren, naar binnen te gaan in jezelf. Natuurlijk heb ik ook weleens een

dip, zoals in de afgelopen zomer, maar ik ben daar ook weer uitgekomen. Op mijn kerstkaart schreef ik: "De beste vriend die je kunt hebben in moeilijke tijden, zijn je eigen positieve gedachten." Dat helpt en ook: kijk elke dag waar je dankbaar voor kunt zijn. Dat kan iets heel kleins zijn, zoals genieten van de vogels in de tuin, die op het voer afkomen tot een voldaan gevoel over het lekker werken in huis tot alles weer schoon en opgeruimd is. Verder prijs ik mij gelukkig, dat ik mezelf kan bezighouden met mijn creatieve hobby's, lezen, naar muziek luisteren. Op vakantie gaan zit er voorlopig niet in, maar ik kan eindeloos genieten van een fietstocht in mijn eentje: frisse lucht, in beweging zijn en genieten van de mooie natuur in je eigen omgeving en mezelf trakteren op een terrasje. Toch heb ik me afgevraagd hoe het komt, dat ik in deze moeilijke tijd zo positief in het leven sta. Ongetwijfeld door de levenservaring die ik heb opgedaan en mijn spirituele ontwikkeling. Een terugblik.

Ik werd in 1947 geboren in een katholiek gezin. Als ik op mijn katholieke opvoeding terugkijk, was het katholieke geloof in die tijd nogal statisch. Het was eigenlijk het uitvoeren van rituelen: elke zondag naar de kerk, op hoogtijdagen naar het lof, de catechismus uit je hoofd leren, voor Pasen met de hele klas biechten, godsdienstles door de kapelaan, elke dag naar de schoolmis, bidden voor en na het eten (opdreunen van het Onze Vader en het Weesgegroet zonder inhoudelijk de betekenis te kennen van het gebed), enz. Vooral braaf zijn met als voordeel dat normen en waarden er met de paplepel werden ingegoten, iets waar ik nu nog op teer. Wij woonden te midden van protestante burens, maar wij waren uitverkoren, want wij bezaten het ene, ware geloof. Over de protestanten werd minachtend gedaan.

Eind jaren zestig van de vorige eeuw woei er een frisse wind door de katholieke kerk. Een jonge kapelaan startte de jongerenverenigingen op en als 18-jarige sloot ik me daarbij aan. Het belangrijkste wat ik in die periode leerde was om zelf na te denken over religie en maar niet klakkeloos rituelen uit te voeren. Het was mijn eerste stap tot bewustwording op het spirituele pad.

Een tweede periode in mijn leven droeg ook bij aan bewustwording. Ik nam deel aan de vrouwenvredesbeweging in de tachtiger jaren. We waren als vrouw niet alleen tegen kernwapens, maar binnen de groep bespraken we ook essentiële levens- en zingevingsvragen, uiteraard vanuit vrouwelijk standpunt bekeken. Zo waren we ook bezig met het behoud van de aarde. Met welk recht mocht de mens, dat wat ons gegeven is, totaal vernietigen? Met

zingevingsvragen bezig zijn, boeide mij zo en wekte zo mijn nieuwsgierigheid, dat ik van alles toevallig? op mijn weg tegenkwam. Ik volgde jarenlang een leergang esoterie bij een spiritueel leraar. Ik kwam in aanraking en bestudeerde de Heilige Geometrie, dat gaat over de geometrie van de schepping. (Alle materie komt voort uit de levensbloem en bestaat uit vaststaande elementen, de zogenaamde Platonische lichamen. Die vormen zijn overal in de kosmos,

de natuur en in de mens en gebouwen – de gulden snede - zichtbaar.) Ik las en bestudeerde de numerologie: 'Alles is getal. God is een getal. God is in al.' Ik raakte geïnteresseerd in astrologie en handlijnkunde - "Zie ik heb u in mijn handpalmen gegrift" (uit Jesaja 49: 13-16). Ik las over de mythologie van Egypte en de geschiedenis van de Maya's en bezocht ook Egypte en Mexico. De oude Egyptenaren evenals de Maya's beschikten over een enorme astronomische kennis. De piramiden van Gizeh zijn geen graftomben van farao's, zoals egyptologen maar al te graag volhouden, maar het zijn gebouwen met een astronomische betekenis. De drie piramiden van Gizeh zijn een afspiegeling van de 'riem' in het sterrenbeeld Orion. Ook de Maya's bouwden piramiden en andere gebouwen met astronomische betekenis. Zo heb ik een gebouw in Mexico gezien, waar het maanlicht precies om de 19 jaar (de 19-jarige cyclus van de maan) door een venster in de kam bovenop een gebouw viel. Ook aardig om te vertellen: ons kerstfeest heeft in oorsprong een astronomische betekenis. Met name de Maya's, maar ook de Egyptenaren merkten op, dat de zon tussen 21 en 25 december steeds op hetzelfde tijdstip opkwam. Daardoor vreesden zij, dat de zon niet meer terug zou komen. Pas op 25 december kwam de zon weer vroeger op en was er feest om de terugkeer van het licht. Zo kwam ik meer dingen tegen op mijn pad, zoals de alternatieve geneeswijzen en psychologie,

mindfulness, de quantumfysica. Hoewel ik daar niet alles van snap, heb ik wel begrepen, dat alles uit energie bestaat, dat alles met alles verbonden is en dat wij met onze gedachten de materie kunnen beïnvloeden, m.a.w. wij zijn scheppende wezens. Wat heeft dit alles mij opgeleverd?

Op de eerste plaats heeft het mijn inzichten in belangrijke mate verruimd, maar bovenal is er de verwondering over met name de schepping. Soms kijk ik naar een bloem en denk ik: dat kunnen wij mensen niet maken. De schepping is volkomen in harmonie, alleen de mens verstoort die harmonie en daarvan ondervinden wij nu de kwalijke gevolgen.

Ik geloof, let op: ik zeg 'geloof', ik weet het niet zeker, dat God Eeuwig Bewustzijn is, waarvan ik ook deel uitmaak. "Ik ben een God in het diepst van mijn gedachten" (Willem Kloos)

Ik geloof, dat je hier op aarde komt om van het leven te leren, om je bewustzijn te ontwikkelen, om te zoeken naar je oorsprong, naar wie je ten diepste bent.

Wat betekent al deze 'wijsheid' in mijn dagelijks leven?

Ik ben niet elke dag bezig met de zin van het leven, maar ik probeer wel een zinvolle invulling te geven aan de dag. Daar hoort ook gewoon huishoudelijk werk bij. (Ik las ooit dat poetsen ook een spirituele betekenis heeft.) Verder probeer ik te genieten van de natuur, van de kunst, van muziek, van mensen te houden, het goede te doen en van mijn talenten gebruik te maken, kortom te genieten van alles wat het leven mij te bieden heeft. En vooral: dankbaar te zijn voor dat alles!

Ankh van Burk

WAT HET IS

Het is onzin
zegt het verstand
Het is wat het is
zegt de liefde

Het is tegenslag
zegt de berekening
Het is alleen maar pijn
zegt de angst
Het is uitzichtloos
zegt het inzicht
Het is wat het is
zegt de liefde

Het is belachelijk
zegt de trots
Het is lichtzinnig
zegt de voorzichtigheid
Het is onmogelijk
zegt de ervaring
Het is wat het is
zegt de liefde

Erich Fried (1921 -1988)

31 DECEMBER

Maak jij vandaag ook de balans op,
voor je het nieuwe jaar instapt?
Stiekempjes over je schouder
je hebt het toch maar weer gelapt.

De tweede keer en weer in lockdown,
gaan we een jaar in, zonder knallen,
Geen kamer vol, met lieve mensen.
Dat virus blijft de zaak vergallen.

Maar als ik denk aan wat gepast is,
bij het afscheid van't voorbije jaar
Dan denk ik niet aan wat de last is,
maar het mooie, wat ik in mijn hart bewaar.

Dat zijn momenten van ontroering
van diep verbonden met elkaar,
uit liefde alles blijven delen
is ook mijn hoop, voor het nieuwe jaar.

Niels van Dalsum

Peter van den Hurk en de Gespreksgroep Geloven Nu stellen zich voor

Johan van de Leest vroeg mij of ik mij voor wilde stellen in de Kapelpost. Graag binnen enkele dagen, als dat kan. Na wat vingeroefeningen ben ik er maar gauw aan begonnen.

Ik ben in september 1946 geboren op 't Kantje in Nistelrode. We hadden thuis een boerderij. Daarop werkte ik wel wat mee, maar niet echt van harte. Mijn vader zei daarom: 'Ga maar goed leren jij, want boer worden dat zit er voor jou niet in'. En zo belandde ik als 11 jarige op het College van het Heilig Kruis in Uden. Daar startte ik in de Voorbereidende Klas, want de sprong van het boerendorp Nistelrode naar het gymnasium in Uden was wel erg groot.

Maar ik kwam de sloot over en bleef er zeven jaar lang. Het college was destijds nog een priesterseminarie. We

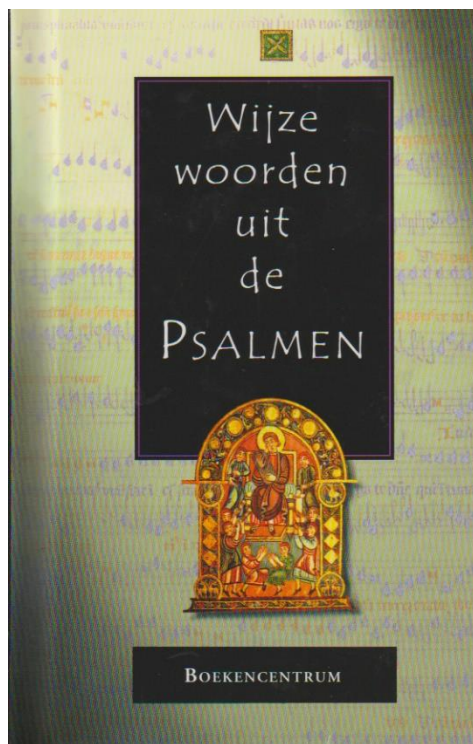
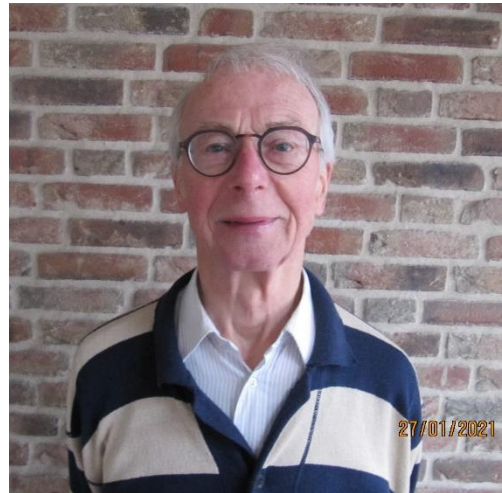
waren met 220 man, allemaal intern, en er stonden alleen kruisheren voor de klas, allemaal nog in het ons bekende habijt. Alleen de gymleraar was een 'leek'. In de gymzaal leerde hij ons de koprol en op de sportvelden bij de molen van Jetten de hink stap sprong. Zo waren we constant bezig. Thuis op de bank zitten was er niet bij, net zo min als op straat rondhangen of achter de meiden aan zitten. Alle dagen begonnen we met 's morgens vroeg de mis in de kapel met daarna vijf a zes lessen en lange uren studie. Ook op zaterdag. Latijn en Grieks waren de hoofdvakken. En verder hadden we nog een hele litanie aan andere vakken, want we moesten na zes jaar wel het staatsexamen kunnen halen. Tussen de regels door en soms wat meer expliciet werden we gevormd in het katholieke denken. Maar wel op een vrije manier. 'Niet wat zij denken (de kerk) is belangrijk, maar wat jij denkt', hield onze godsdienstleraar ons voor. En dat is een gedachte die me nog altijd aanspreekt. Na het gymnasium ben ik sociologie (kandidaats) en planologie (doctoraal) gaan studeren in Nijmegen. Daarna heb ik zo'n 25 jaar gewerkt als beleidsmedewerker en secretaris van allerlei commissies bij de overheid. Door de opheffing van het Streekgewest in Oss kwam daar op een ongelukkige leeftijd een einde aan. Na wat tijdelijke baantjes schreef ik mij in voor de weekendopleiding Theologie en levensbeschouwing bij Fontys in Tilburg. Die opleiding heb ik met veel plezier en voldoening gedaan en 'met genoeg' voltooid. Ik dacht dat het bisdom mij met dat diploma wel zou willen

hebben om diaken te worden, maar dat viel tegen. 'Ú bent ons voorbij gestudeerd' zei Vicaris Schröder tegen mij.

M.a.w.: ik had bij de opleiding van het bisdom aan moeten kloppen en niet bij het vrijgevochten Fontys.

Het werd voor mij het startpunt van vele jaren vrijwilligerswerk (voorgaan in gebedsdiensten) in de kerk en in het zorgcentrum van ons dorp. En voor het starten van een Gespreksgroep Geloven Nu bij de Kapelgemeenschap in Uden. We zijn begonnen met de boekjes 'Geloven Nu' van de Stichting Adveniat, een initiatief van de Katholieke Bijbel Stichting. Toen we de meeste boekjes daarvan hadden gehad, ben ik zelf begonnen met het aanbieden van gespreksstof. En toen kwam corona en de lockdown, intussen al bijna twee jaar geleden.

Maar als het aan mij ligt pakken we de draad weer op, zo gauw het weer kan. Want het geloofsverhaal en onze persoonlijke beleving daarvan zijn de moeite waard om er mee door te gaan. Daarvoor bestaat genoeg gespreksstof. Bijvoorbeeld het boekje 'Woorden van wijsheid uit de psalmen' of het eveneens handzame boekje 'Barmhartig

leven' van Arthur Alderliesten of enkele hoofdstukken uit het Handboek voor Bijbelkringen met senioren'. Kortom, gespreksstof genoeg. Nou nog de mensen om onze gespreksgroep te komen versterken, want van lieverlee is die wat uitgedund geraakt. Niet iets om van te schrikken, maar om actie te ondernemen. Vandaar dit artikel in de Kapelpost. Schroom het niet om met mij contact op te nemen of de gespreksgroep iets voor je is. Mijn mailadres is pvdhurk.1@home.nl en mijn telefoonnummer is 0412-612727. Peter van den Hurk.

Samen je verdiepen in je geloof verrijkt je geest en je hart en geeft kracht voor het leven

DE ENGEL VAN DE INSPIRATIE

De engel van de inspiratie stimuleert, hij zet
mijn denken in beweging, zodat mijn
fantasie en
creativiteit nu ook uit mij naar buiten
stroomt.
Mag de engel van inspiratie tot je komen
in een boek,
in kunst en muziek, in natuur en in stilte,
In de mensen en in het leven van alledag

De tekst is van Anshelm Grün, hij weet
ons met zijn engelen steeds weer te
inspireren.

De volgende kapelpost komt uit voor 5 februari, kopij graag inleveren tot en met 31 januari.

Kapelpost is een uitgave van de Stichting Kapelgemeenschap Ter Linde

Administratie: Rooijsestraat 27, 5401 AT Uden, Tel. 06-40966338, email: info@kapelgemeenschap.nl

Intenties: schriftelijk opgeven bij de koster of via emailadres: info@kapelgemeenschap.nl

Bank: NL89 RABO 0373.403.445 t.n.v. Kapelgemeenschap Ter Linde Uden

Kapelteam: tel. 06-4096 6338

Kruisherenskapel: Lieve Vrouwenplein 44, 5401 AS Uden

Website: www.kapelgemeenschap.nl

Redactie Website en KAPELPOST: info@kapelgemeenschap.nl